

- б) уволнението се основава на неутрална разпоредба по националното право;
- в) в посочената хипотеза на уволнение националната правна уредба не предвижда критерии и задължение за преценка по отношение на всички лица, които могат да бъдат засегнати от уволнението, също не предвижда и задължение за излагането на мотиви защо е уволнено конкретното лице?
2. Следва ли от чл. 15, § 1, буква в) от Директива 2006/54/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 05 юли 2006 година за прилагането на принципа на равните възможности и равното третиране на мъжете и жените в областта на заетостта и труда (преработена), чл. 3, § 1, буква в) от Директива 2000/78/ЕО на Съвета от 27 ноември 2000 година за създаване на основна рамка за равно третиране в областта на заетостта и труда, тълкувани във връзка, членове 30, 47 и 52, § 1 от Хартата на основните права, че допускат национална мярка по чл. 157, § 3 от Договора за функционирането на Европейския съюз, като чл. 21 от Закона за защита от дискриминация, разглеждана във връзка с чл. 106, ал. 1, т. 2 от Закона за държавния служител, които разпоредби при посочената в първия въпрос хипотеза на уволнение на лице от публичния сектор, заето по служебно правоотношение (поради съкращение чрез намаление на броя на еднаквите длъжности, заемани както от мъже, така и от жени), изрично не установяват задължение за подбор и критерии като част от правото на уволнение, това се допуска от административната и съдебната практика само когато компетентният да постанови уволнението орган утвърди по своя преценка процедура и критерии, но за разлика от посоченото при идентична хипотеза на уволнение на лице от публичния сектор, заето по трудово правоотношение, нормативно са установени задължение за подбор и критерии за извършването му като част от правото на уволнение на същия орган?
3. Следва ли чл. 15, § 1, буква в) от Директива 2006/54/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 05 юли 2006 година за прилагането на принципа на равните възможности и равното третиране на мъжете и жените в областта на заетостта и труда (преработена), чл. 3, § 1, буква в) от Директива 2000/78/ЕО на Съвета от 27 ноември 2000 година за създаване на основна рамка за равно третиране в областта на заетостта и труда, във връзка, членове 30, 47 и 52, § 1 от Хартата на основните права, да се тълкуват, че уволнението на лице от публичния сектор, заето по служебно правоотношение, ще бъде необосновано и поради това в противоречие с посочените разпоредби, само по съображение, че административният орган не е извършил подбор и приложил обективни критерии, съответно не е изложил мотиви за избора си да уволни конкретното лице, при условие, че това лице заема идентична длъжност с други лица, мъже и жени, и уволнението е извършено въз основа на неутрална разпоредба?
4. Следва ли чл. 18 вр. чл. 25 от Директива 2006/54/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 05 юли 2006 година за прилагането на принципа на равните възможности и равното третиране на мъжете и жените в областта на заетостта и труда (преработена), във връзка, чл. 30 от Хартата на основните права, да се тълкуват в смисъл, че изискването за пропорционалност е спазено и допускат национална правна уредба, която предвижда обезщетение за незаконно уволнение, приложима и в случаите на нарушаване на принципа за равното третиране в областта на заетостта и труда по правото на ЕС, която определя максимален период на обезщетението до 6 месеца и фиксиран размер — основната заплата на заеманата длъжност, но само и доколкото лицето е останало без работа или е получавало по-ниско възнаграждение, и при положение, че правото на лицето да бъде възстановено на длъжността, е отделно и не е част от правото му на обезщетение по националното право на държавата-членка?

⁽¹⁾ ОВ L 204, стр. 23; Специално българско издание: глава 5, том 8, стр. 262

⁽²⁾ ОВ L 303, стр. 16; Специално българско издание: глава 5, том 6, стр. 7

Преюдициално запитване от Korkein hallinto-oikeus (Финландия), постъпило на 20 януари 2016 г. — А Оу

(Дело C-33/16)

(2016/C 111/16)

Език на производството: фински

Запитваща юрисдикция

Korkein hallinto-oikeus

Страни в главното производство

Жалбоподател: А Оу

Друга страна: Veronsaajien oikeudenvilvontayksikkö

Преюдициални въпроси

- 1) Следва ли член 148, буква г) от Директива 2006/112/ЕО ⁽¹⁾ на Съвета относно общата система на данъка върху добавената стойност да се тълкува в смисъл, че товаренето и разтоварването на плавателен съд са услуги по смисъла на тази разпоредба, които съгласно член 148, буква а) от тази директива са предназначени за посрещане на непосредствените нужди на товара на морски плавателни съдове?
- 2) Предвид т. 24 от решението на Съда на Европейския съюз Elmeke по съединени дела C 181/04 — C 183/04, според която предвиденото в тази разпоредба освобождаване не може да се разширява до услуги, предоставяни на по-ранни етапи в търговската верига, следва ли член 148, буква г) от Директива 2006/112/ЕО да се тълкува в смисъл, че освобождаването важи и за разглежданата в случая услуга, при която извършваната от подизпълнителя на дружеството А Оу услуга на първия етап от търговската верига на практика обхваща непосредствено насочена към товара услуга, която дружеството А Оу фактурира на спедиторско или транспортно предприятие?
- 3) Предвид т. 24 от посоченото по-горе решение на Съда на Европейския съюз, според която предвиденото в тази разпоредба освобождаване се отнася само за услуги, които се предоставят непосредствено на корабоприетежателя, следва ли член 148, буква г) от Директива 2006/112/ЕО да се тълкува в смисъл, че предвиденото в него освобождаване от ДДС не може да се прилага в случай, че услугата се предоставя на упълномощения да се разпорежда с товара, като например на износителя или на вносителя на стоката?

Korkein hallinto-oikeus ще постанови решение по настоящото дело след произнасяне на Съда на Европейския съюз по отправеното преюдициално запитване.

⁽¹⁾ ОВ L 347, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 9 том 3 стр. 7.

Преюдициално запитване от Augstākā tiesa (Латвия), постъпило на 27 януари 2016 г. — Valsts ieņēmumu dienests/SIA „LS Customs Services“

(Дело C-46/16)

(2016/C 111/17)

Език на производството: латвийски

Запитваща юрисдикция

Augstākā tiesa

Страни в главното производство

Жалбоподател в първоинстанционното производство: Valsts ieņēmumu dienests

Ответник в първоинстанционното производство: SIA „LS Customs Services“

Преюдициални въпроси

- 1) Трябва ли член 29, параграф 1 от Регламент № (ЕИО) № 2913/92 ⁽¹⁾ на Съвета от 12 октомври 1992 година относно създаване на Митнически кодекс на Общността да се тълкува в смисъл, че установеният в посочения член метод също се прилага, когато вносът на стоки и допускането им за свободно обращение на митническата територия на Общността са осъществени като следствие от това, че при транзитната операция тези стоки са били отклонени от митнически надзор, доколкото става въпрос за стоки, подлежащи на облагане с митни сборове и които не са продадени за износ с местоназначение митническата територия на Общността, а за износ извън Общността?
- 2) Трябва ли изразът „последователно“, съдържащ се в член 30, параграф 1 от Регламент (ЕИО) № 2913/92 на Съвета от 12 октомври 1992 година относно създаване на Митнически кодекс на Общността, във връзка с правото на добра администрация, закрепено в член 41 от Хартата на основните права на Европейския съюз, наред с принципа за мотивиране на административните актове, да се тълкува в смисъл, че за да се направи извод, че се прилага методът, съдържащ се в член 31, митническата администрация е длъжна във всеки административен акт да изложи причините, поради които при конкретните обстоятелства не могат да бъдат използвани методите за определяне на митническата стойност на стоките, съдържащи се в член 29 или в член 30?